

2024. X. Évfolyam/december

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**CSUKÁS
LECKÉK
5. RÉSZ
8. oldal**

**A TÉLI
DRÁVÁN
28. oldal**

**PRECÍZ
PONTY-
HORGÁSZAT
1. RÉSZ
12. oldal**

**ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT KIVÁNUNK
MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!**

 lewis_baldwin_x

Ősi ösztön, új kaland.

**KLIKK
IDE!**

FeHoVa

31. Fegyver, horgászat, vadászat
nemzetközi kiállítás

2025. február 6-9.

GL events **hungexpo**

**FeHoVa – Fegyver, horgászat,
vadászat nemzetközi kiállítás**

Időpont: 2025. február 6-9.

Helyszín: HUNGEXPO Budapest
Kongresszusi és Kiállítási Központ

Széles kiállítói kínálat, hagyományos programok, trófeakiállítás, horgász bemutatók és számos újdonság várja a látogatókat.

Kedvezményes jegyvásárlási lehetőségek decembertől a kiállítás honlapján és a HUNGEXPO applikációban.

Bővebb információ: www.fehova.hu

Partnereink:

Megjelenik havonta
digitális formában

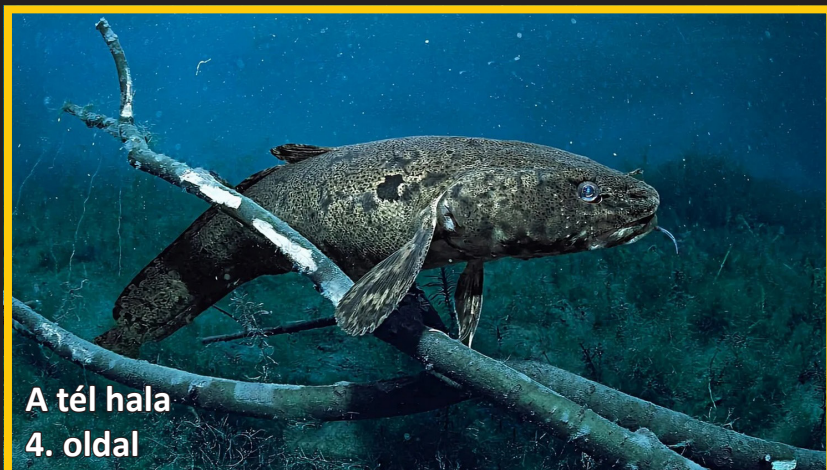
Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885
akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!
A fizetett hirdetések tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelősséget! A kiadványban megjelent írások elsősorban a szerzők, de nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi, azok másolása, másodközlése csak a Kiadó írásbeli engedélyével lehetséges! HorgászKalandok © minden jog fenntartva!

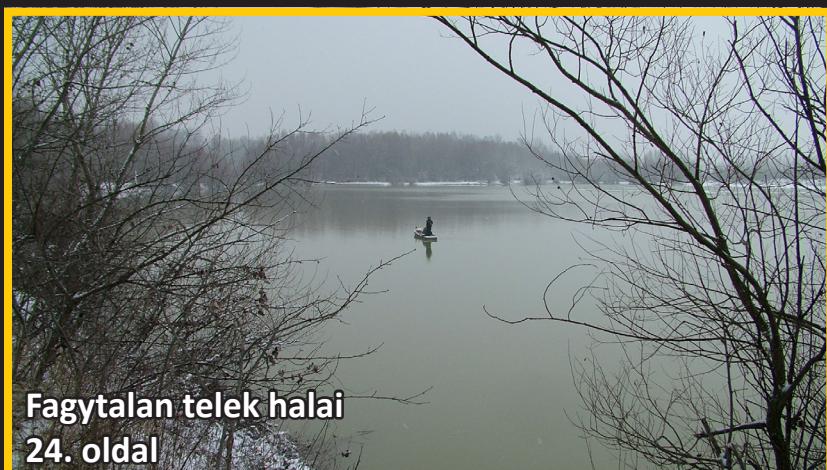
A tél hala
4. oldal

Szilikonok és csukák
16. oldal

Télen tasson
20. oldal

Fagytanalan telek halai
24. oldal

A TÉL HALA

menyhálgorgász

Szereti a sodrós vizet

Javában tart a csuka és süllőszezon, de a legjobb helyek is kiürülnek a folyóparton, mire leszáll az est. Számomra ekkor érkezik el a horgászat igazi ideje. Ilyenkor nincs mese, fontos a réteges öltözködés, felkerülnek a pulóverek, vagy épp a termo overál, a meleg kesztyű és a bakancs. Hideg az éjszaka, és az egészség azért mindennél fontosabb.

Most indul a szezonja az egyik legtitokzatosabb és egzotikusabb téli halunknak, a menyhalnak, mely a tőkehalfélék egyetlen édesvízi képviselője. Legmeghatározóbb jegye az áll közepén található egyetlen bajusz szál. Furcsa egy hal, a legzordabb téli éjszakában, és időben a legaktívabb, ilyenkor táplálkozik és szaporodik.

Minden este izgalommal teli, vajon eszik-e már, lesz-e fogás vagy sem. Menyhalat fogni egy zabolátlan vízben nem könnyű feladat, hiába helyismeret és a hideg éjszakában eltöltött sok-sok óra, a fogás mindig kétesélyes. A tavaly eredményes helyek a következő szezonban lehet, hogy egyszer sem adnak

halat, de egy hely lehet, hogy már a következő horgászat alkalmával sem ad halat.

De azért vegyük konkrétan számba, hol is érdemes letelepedni a menyhal fogás érdekében. Alapvetően szereti a sodrós vizet, továbbá szereti, hogy valamilyen akadó legyen a vízben, ahová a menyusok a nappali órákban behúzódhatnak, ezek lehetnek bedült fák, kőruganyok, különféle műtárgyak. A partvédő kövezések mentén szinte bárhol próbálkozhatunk.

A téli hala a menyhal, igazából csak ekkor fogható

Jellegzetessége az áll alatt elhelyezkedő bajusz

Mivel csalizzunk? Elsődlegesen a természetes csalik jönnek számításba, melyeket a menyhal amúgy is fogyaszt. Az évek során mindig vizsgáltam a fogott halak gyomortartalmát, melyek döntő többségében bolharákkal volt tele, másodsorban pedig 1-5 centiméter közötti halivadékkal (zömmel küllő és durbincsfélékkel). Ebből kiindulva, nagyon jó csali az apró halivadék, illetve a halszelet, de ha módunkban áll bolharákat gyűjteni, akkor nyert ügyünk van. Jó még a trágyagiliszta is, vannak, akik a szagosabb dolgokra esküsznek, mint az „érlelt” sertésmáj, vagy tüdő, illetve döglött hal darabka. Hát, menyust ezekkel is lehet fogni az biztos, de több „megszállottal” is kommunikálva, megállapítható, hogy ezeknek csak a legendájuk nagyobb, az eredményességük nem feltétlenül. De ez az én véleményem és tapasztalatom, nem pedig általánosság. Mindenesetre az tényként leszögezhető, hogy csaliból legyen mindig többféle nálunk, ezáltal azokat variálva megtalálhatjuk az aznap épp nyerőt.

A felszereléssel kapcsolatban, a relatív igénytelenség a legáltalánosabb, tehát itt nincsen különösebb követelmény. A bot legyen viszonylag érzékeny, mondjuk akár 40-80 grammosig is el lehet menni, mert egy tízdekás menyus is vígan megfogja azt rázni, de azt mondom, hogy 10-30 és 30-60 gramm közt a legjobb a normál pálcák esetében. Persze a Picker, vagy Feeder botok lényegesen jobb érzékenyséjük révén, és az esetleges be-beugró jász vagy domolykó, karika érzékeny kapását is érzékelti fogjuk, mert hát azért fehér-

halra is lehet számítani, egyetlen hátrányuk, hogy az apró gyűrűk könnyen befagynak.

A damillal kapcsolatban ugyanaz igaz, mint a botnál, a menyus nem igazán érzékeny e tekintetben tizenötös-ével éppúgy jön, mint negyvenessel. A vékonyabb vitathatatlanság előnye, hogy a sodrás kevésbé kap bele, mint a vastagabb. Ami viszont lényeges, hogy a lágyabb típusokat vegyük előbbre, mert a kemény mínuszok esetén sem fognak törni, ami sajnos sok olcsó és kemény damil betegsége. Az ólom a szerelékhez és a sodráshoz mérten kb. 30 és 100 gramm közötti lehet, még horogból tizenkettes és nyolcas közötti hosszúságú típusok a jók, ezeket a kemény halszájból is könnyebb kiszedni.

A menyhal kapása vehemens, a felkínált csalit, ha megtalálja nem fogja otthagyni, ebben hasonlít kicsit a harcsára és megrázza a spiccet, mint „foxi a lábtörölt” az is biztos. Hatalmas küzdelemre nem kell számítani, bár a nagyobbak finom szerelésen, na az azért már rejt magában némi izgalmat a haltalan téli időben. Bemutatok néhány eredményes szerelékkel is, hogy azért megkönnyítsem a „kezdők” helyzetét.

Sokan kérdezik tőlem, hogy miért vagyok képes néhány, sokszor még csak nem is nagy halért fagyoskodni? E hal egzotikumáért és gasztronómiai értékéért azt mondom érdemes. Húsa kiváló ízű és minőségű, szinte tökéletesen százkamentes, mind sütve, mind rántva igazi csemege. Vannak, akik a hal méretéhez képest nagy máját is, mint ínycséséget tartják számon. E halnak méltó helye van a fogas mellett az ünnepi asztalon.

Aki még nem horgászott rá, érdemes megpróbálnia, lehet, hogy egy újabb fővel bővül a „tábor”.

B.K.

Egy szép menyus

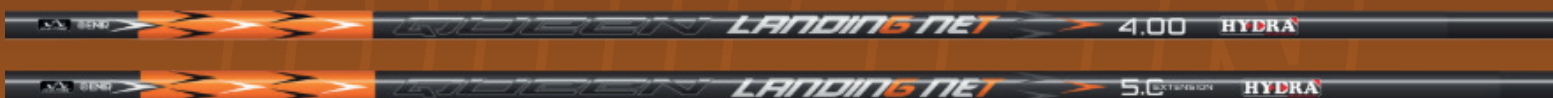
azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

HYDRA

the Best Solution

QUEEN LANDING NET merítőszáknál

Queen Landing Net 4 m

67 998 Ft

Queen Landing Net 5 m

92 482 Ft

HYDRA

the Best Solution

DOMINATOR TELE LANDING merítőszáknál

DOMINATOR Tele Landing 4 m 48 929 Ft

DOMINATOR Tele Landing 5 m 59 990 Ft

DOMINATOR Tele Landing 3 m 38 989 Ft

www.azfishing.hu

Csukás leckék

5.rész

Sorozatunk előző részében kitértünk a körforgó villantókra, most következzenek a többi műcsalik, melyek igencsak fogósnak mondhatók a csuka horgászatánál.

A KOMBINÁLT KÖRFORGÓ VILLANTÓK

A kombinált körforgó villantók tulajdonképpen gyári tuningon átesett műcsalik. A körforgó villantó kombinálható gumihallal. Így aztán a csukának egyszerre többféle érzékelését is ingerelhetjük vele.

A következő variáció a duplalevelű megoldás. A két levél kétszeres rezonanciája elsősorban agyonpergett vagy nagyon zavaros vizeken hozza meg a várva várt rávágást.

A tandem típusok nagyon hasonlóak a duplalevelű körforgókhoz, de míg a duplalevelű megoldásnál a két levelet közös tengelyre szerelik, addig a tandemeknek a tengelyük is dupla, tandemként kapcsolódnak egymásba.

A WOBBLEREK

A csukát természetesen wobblerekkel is meg lehet fogni. Mint az már eddigi írásaimból kiderült, a wobbler nálam csakis és kizárólag Rapalát jelent, ezért ezek közül ajánlanék néhány típust a csuka fogás céljaira. Mivel a csuka köztudottan vízközt járó hal, ezért mindenképpen mérsékelten mélyre törő és lehetőleg nagyméretű típusokkal kísérletezzünk.

Saját gyakorlatomban legjobban beváltak a Shad Rap Shallow Runner-ek (SSR) kilenc centiméteres darabjai. Hideg színű vizeken az SH, meleg színű vizeken pedig a GF színjelöléseket használom. Beváltak a Countdown Jointedek is, kilenc, illetve tizenegy centiméteres hosszban. A BRH színjelölés univerzális darab minden víztípusra. Természetesen használom a TEAM Eskokat a csukák ellen is. A TE-7-SD és a TE-7-SS még a legdöglettebb időszakokban is kapásra ingerli a csukák apraját-nagyját.

A horogra akadt csuka – főleg a nagyobbja – keményen küzdő, harcos ellenfél.

A mérsékelt mélyretörő woblereket kedvelem.

Kifejezetten csukás célokra lett kifejlesztve a Rapala Minnow Spoon Treeble (RMST). Ennek a hajlított testű, furcsa wobblernek a mozgása alapjaiban különbözik az összes többi Rapalától: félméteres-méteres kilengéseket végez jobbra-balra, abban a mélységben, ameddig leengedtük. Töklével teljesen benőtt vizeken érdemes próbát tenni a Skitter Pop-pal (SP). Ez a wobbler egyetlen centit sem süllyed bevontatáskor, sőt, ha erősebben meghúzzuk, kiugrik a vízből. Terelőlemeze nincs, az orrán elhelyezett kis félgömb alakú plexi-lapocskára viszont kuttyogató szerű hangot ad minden egyes megrántáskor, a csukák gyakran felnyúlnak érte a vízi növényzet közül. Saját gyakorlatomban mind a Minnow Spoon Treeble, mind a Skitter Pop esetében a CLN (Clown) színjelölést részesítem előnyben.

Mélyebb, akadásmentes vizeken kiválóak a Husky Jerk-ek és Magnumok (HJ és MAG). Tizenegy, tizenhárom centis hosszban és a lehető legrikítóbb színvariációkban használjuk.

GUMIHALAK, TWISTEREK

A süllőhöz képest a különbség mindössze annyi, hogy a csukák inkább a kétfarkú twistereket szeretik, a gumi-halakat pedig lehetőleg ne twisterfejjel, hanem külön gömbömmel, harapásálló előkével és hármashoroggal (hármashorgokkal) szereljük. Színeiket tekintve részesítsük előnyben a minél rikítóbb darabokat, a sárgát, a pirosat, az UV - zöldet, illetve ezeket feketével, fehérrel kombinálva – ennyi az egész!

A csukázó műcsalíkról nagy általánosságban elmondható, hogy minél nagyobb, minél feltűnőbb színű

darabokat használunk, annál nagyobb az esélyünk a sikerre. Minden csukázó műcsali elé (még a Rapalák elé is!) minden esetben kössünk harapásálló előkét. Szándékosan nem drótelőkét írtam, mert szerintem ez durva és mindenképpen igen divatjamúlt horgászszerszög. Öt-, illetve tíz méteres kisserelésben minden jobb horgásboltban kaphatóak a köthető, csuka biztos előkezsínórok. Ezek megtévesztésig hasonlítanak a fonott zsinórokra, de míg az utóbbiakat a csuka könnyedén elintézi, addig ezekkel nem bír. Szakítószilárdságuk négy és huszonöt kilogramm között változik, így mindenki találhat köztük felszerelése, főzsinórja erejéhez mértet.

Konkrét ajánlataim: Grafit Metal, Steel Tec Fiber vagy Technics Metal. Anyaguk annyira lágy, hogy még a legérzékenyebb Rapalák mozgásán sem rontanak egy fikarcnyit sem.

A csukázó műcsalíknak tuningolásánál nagyon nehezen tudunk túlzásokba esni. Megbeszéltük már, hogy a csuka íz-, és szimatérzékenysége igen gyenge, ezért különböző íz-, illetve szaghatásokkal felesleges volna próbálkozni, de a színek, a szemek, a különféle műcsalíknak kombinálása terén csak a fantáziánk szabja meg a határokat. A csuka természete olyan, hogy a természetes környezetében nem található színek, formák, vibrációk, mozgáskombinációk különösen felkeltik érdeklődését, illetve fokozzák agresszivitását. Végül is ezért eredményes módszer a pergetés, ezért tudjuk megfogni műcsalikkal a nem éhes rablót is, hiszen egy műcsali, bármilyen tökéletes legyen is, valamennyire azért csak kilóg a sorból, valamennyire a legjobban eltalált Rapala

is különbözik egy valódi, élő kishaltól. Ezek a különbségek pedig általában önmagukban is elegendőek a sikerhez.

A CSUKA FÁRASZTÁSA, ÉLETBEN TARTÁSA

A horogra akadt csuka – főleg a nagyobbja – keményen küzdő, harcos ellenfél. Egyszer valahol azt hallottam vagy olvastam róla, hogy nyílt, becsületes hal, nem tör az akadókba, hanem a nyílt küzdelmet választja. Ezzel a megállapítással azért mernék vitatkozni. Aki ezt állította, az csukáinak zömét nyilván nyílt vízben fogta, ahol annak egyszerűen nem is volt lehetősége akadókba törni. Ahol akadó (vízbe dőlt fa, nád, hínár, töklevel, roncs, stb.) van, abba a megakasztott csuka bele is fog menni, - ha hagyjuk! Tehát, ne hagyjuk! Ha az akadótól sikerül eltéríteni, még mindig nem biztos, hogy mi győztünk. A csuka jellegzetes védekezési formája ugyanis a duplaszaltó és a fejrázás. Ha megakasztott csukánk kiugrik a vízből és a fejét rázza, vegyük kissé lazábbra a figurát, ne erőltessük annyira. Amennyiben ugyanis horgunk nem ül teljesen biztosan a csukapofában, a sok ugrálás és fejrázás hatására csukánk szinte biztosan elszabadul. Szarvashibának minősül, ha a kifárasztott csukát a pontyhoz hasonlóan meg akarjuk pipáltatni. Ez a művelet ugyanis újabb kiugráshoz vezet.

A teljesen kifárasztott csukát – a süllőhöz hasonlóan – csak akkor merítsük, ha a műcsalinkon elhelyezett hármas horog (hármas horgok) összes ága teljesen elűnt a szájában. A szabadon fityegő horog általában el-

akad a merítőháló valamelyik szemében, és ez halunk elvesztéséhez vezethet. Jómagam a csuka kivételét inkább kézzel intézem el, ilyen esetben a halat a kopolyúja mögött kell egyetlen, határozott mozdulattal megragadni. Bizonyos gyakorlat után ez rutinmunka, de kezdők inkább trógerkesztyűben végezzék, mert a csuka kopolyúja legalább olyan mély, nehezen gyógyuló sebek okozója lehet, mint fogazata.

Akiknek van benne gyakorlatuk, használhatnak vágóhorgot is. Ezt a szerszámot – nevével ellentétben – ne belevágjuk, hanem behúzzuk a csuka pofájába, kívülről és alulról. Ha ez sikerült és a vágóhorog biztosan átütötte a csuka száját, emeljük meg kissé, győződjünk meg róla, hogy valóban biztosan tart-e? Ha igen, akkor jöhet a kiemelés.

Amikor kifárasztott és kiemelt csukánkat a horgtól (horgoktól) megszabadítjuk, nagyon óvatosnak kell lennünk. Pusztá kézzel soha ne nyúljunk a csuka szájába, még akkor sem, ha száját előzőleg szájfeszítővel kipeckeltük. Ezt a kisebb műtői beavatkozást ugyanis nem altatásban végezzük, megtörténhet, hogy a szájfeszítő a csuka vonaglása közben egyszerűen kipattan annak szájából. Használjunk tehát erre a célra hosszúcsőrű laposfogót!

A kifogott és a horgtól kíméletesen megszabadított csukát nagyon könnyű életben tartani. Erre a legbiztosabb módszer a megbízható szájbilincs. Ezen a csuka – igénytelen, sokat tűrő hal lévén – akár hetekig is életben marad.

FtÉ

Pusztá kézzel soha ne nyúljunk a csuka szájába!

Viktória tavak

Tel: 06-30/317-4759

- 5-20 hektáros horgásztavak, 1,5-2 m átlagmélységgel,
 - horgászat partról,
- bérelhető 2 db 4 személyes vízparti-házak,
 - csónak bérelhető,
- ponty, amur, csuka, süllő, harcsa, compó, keszegfélék,
 - éjszakai horgászat,
- napijegyváltás a helyszínen,
 - halpucoló,
 - angol WC.

Őszi - téli nyitva tartás:
novembertől - áprilisig péntek, szombat és vasárnap.

AQUAHUNT

ÚJDONSÁG

PÁCOLT KUKORICA

**KLIKK
IDE!**

Precíz ponty- horgászat 1. rész

A jelen és az ezt követő két írásom az egészen precízen kivitelezett horgászatról fog szólni, pontosabban az olyan helyek meghorgászásáról, melyeket a szakzsargon szimplán csak „tutti helynek” nevez. Kezdetnek azt javaslom, induljunk ki két olyan mondásból, amelyek olyan horgászoktól származnak, akik az idők során le is tettek valamit az asztalra és akikre érdemes mindig odafigyelni. Az egyik ilyen aranymondás, hogy: egyetlen egy etetőanyag gombóc megfelelő helyre való bejuttatása többet ér, mintha egy rossz helyre ezer gombócot szórtunk volna be! A másik pedig az, hogy egy 25 hektáros tavon a tutti helynek nem szabad nagyobbak lennie, fél négyzetméternél!

Az utóbbi mondás Rod Hutchinson szájából hangzott el. Amikor Rod a fenti idézetet leírta nem gondolt másra, mint arra a tóra, melyet Savay-nak neveznek. Abban az időben, pontosabban a nyolcvanas években, a Savay volt kétségtelül a legtekintélyesebb és egyben a legnehezebben meghorgászható tó Angliában. Azt mondták, hogy aki sikert akart elkönyvelni ezen a vízen, annak igencsak nagy tapasztalattal kellett ám rendelkeznie. Főleg a jelekből való olvasás volt az, ami sikert hozhatott ezen a vízen - persze Rod messze földön híres volt ebben a műfajban is. A Savay pontyai hírhedtek voltak akkoriban az óvatos viselkedésükről és arról a bosszantó képességükről is, hogy már messziről kiszúrták a szereléket. Az a hír járta róluk, hogy a szerelék bedobása után már rövid időn belül megjelentek az etetésen, viszont a csalit akár órákig is képesek voltak szemügyre venni, de ha kellett, akkor napokig is vizsgálták, majd ha azt látták, hogy a csali mozdulatlan maradt, és úgy

Egy több tízhektáros vízen is előfordulhat, hogy a legtutibb helynek mondott hely, nem nagyobb egy négyzetméternél.

éreztek, hogy nincs semmi veszély, akkor ráharaptak. Amennyiben a csali bármilyen oknál fogva helyet változtatott, mondjuk egy újbóli bedobásból kifolyólag vagy valami más okból, a fífikás pontyok azt a helyet mindaddig elkerülték, amíg a csali végleg el nem tűnt a látókörükből. Nos, ehhez mit szólnak kedves horgásztársaim? Ezt a viselkedést Önök mivel magyaráznák?

Véleményem szerint kis hazánkban is lehet mindenfelé találni a Savay-hoz hasonló tavat. Ezekben a problémásnak mondott tavakban a pontyok mesteri módon képesek megtalálni a lelegehetlenebb helyeket, az olyan helyeket, amelyeket nemcsak hogy képtelenség meghorgászni, hanem egyenesen örülség is lenne megpróbálni.

FELTÁRUL A VÍZ

A tavaly kilátogattam egy Németországban megrendezett kiállításra, ahol az egyik standnál folyamatosan ment egy film, amely vízalatti felvételeket, jeleneteket mutatott be. Tízesevel láttam már ilyen jellegű filmcskéket, sőt nemsokára én is gyártani fogok ilyeneket, ugyanis nemrég egy profi vízalatti filmezésre alkalmas felszerelésre tettem szert. Mivel érdekelt a téma figyelmesen végignéztem. Normál körülmények között nekem 15 perc bőven elegendő lenne arra, hogy kiélvezzem az ilyen jellegű filmeket, mert szakmailag gyengén vannak összeállítva, de amit akkor láttam más volt, teljesen lenyűgözött.

A film egy olyan etetést mutatott be, amelyet valószínűleg többé vagy kevésbé, már mindannyian alkalmaztunk az utóbbi időben. Számomra is ez az a módszer, amelyet változtatások nélkül alkalmazok, valahányszor új vízre visz az utam. Hogy az etetett he-

Sok vízen gyakran a fák árnyékában, szemben a túlsó parton, ott ahol horgászni tilos találhatóak a legjobb pontytartó helyek

lyemre tudjam csalni, majd ezáltal rá tudjam venni a pontyokat a bojli evésére, ahhoz előbb mindig a békés halakat csalogatom oda, beleértve ide a fehér halat is. Abszolút nem aggaszt az, hogy a pontyok nem jelennek meg azonnal az etetésemen, mert az a meggyőződésem, hogy ezeken a vizeken egy adott helyen a kis halak népes jelenléte csábítónak hat majd a nagyokra is. Kis idő elteltével biztosan megjelennek a pontyok nagyobb példányai is, aztán szépen félretessékelik a kicsiket, majd elfoglalják helyüket a terített asztalnál. Ez a taktika, nagyon sok tavon számtalanszor kisegített már engem, nagyban hozzájárult a sikereim eléréséhez.

Valószínű, hogy a film gyártói is hasonlóképpen vélekedtek erről és ezért vetítették. A film a vízfenék fele közeledő, majd feneket érő etetőanyaggal indul. Jól látszanak az esőcseppként lehulló pelleték, kenderszemek és kukoricapelyhek, melyek majd egy elég jelentős területen szóródnak szét a fenéken. Csupán egy kis, azaz pár centiméter magas kiemelkedés és az azt körülvevő egy méter sugarú körzet marad üresen. Ha úgy tetszik, akkor úgy is lehet mondani, hogy egy parányi kis pont egy hatalmas területen. Mint azt már mondtam, előbb mindig a kishalak jelennek meg az etetésen, keszegfélék, bodorkák és néhány sügér, és sok száz apróhal. És mintha az egész egy gombnyomásra történne, hirtelen eltűnnek a kishalak és megérkeznek a pontyok, akik azonnal nekikezdenek a lakmározásnak. Eleinte a pelleteket és a lágy etetőanyagot válogatják. Az etetés közepén, néhány fehér színű bojli van elszór-

va és persze a csali is ott van egy szintén fehér pop-up képében, D típusú végszereléken felkínálva, a fenéktől másfél centire elemelve. A végszerelék a fent említett kiemelkedéstől kb. fél méterre van lefektetve, mellette talán még két szem bojli található még.

Ami ezek után következett, az enyhén szólva is hihetetlen, de tanúnak ott volt az a sok ezer horgász, aki kilátogatván a kiállításra elképedve nézte az eseményeket. A pontyok, mintha más nem is létezne, csakis a puha, mállékony anyagokat vették figyelembe. Előbb fokozatosan elfogyasztották az összes pelletet és etetőanyagot és csak ezek után kezdtek valamicske érdeklődést mutatni a bojlik iránt.

Aztán azt lehetett látni, amint egy magányos tőponty közeledni kezd a csali felé. Míg nagyon lassan a bojli felé tart, addig állandóan azt fürkészi, hátha talál még puha törmelékeket, közben annyira közel kerül a csalihoz, hogy az párszor az orrához is ütődik, de nem nyúlt hozzá, mintha ott sem lenne az a bojli. Végig azt gondolnánk, hogy ilyen nincs! Hogy nem veszi fel a csalit, amikor az ott van az orra előtt! Meg fognak lepődni, hirtelen irányt változtatott, otthagya a felcsalizott horgot, majd magát a helyet is, és odébbállt. Hát ilyen nincs!

Kis idő múltán ismét visszatért a helyszínre, de abszolút nem fárasztotta magát azzal, hogy esetleg megkóstolja a csalit, éppen ellenkezőleg, a vízfelszín felé emelkedett, majd ismét eltűnt, mint sűrű ponty a ködben. Majd még egyszer eljátszotta ugyanezt a je-

AKCIÓ

AQUA GARANT

AKCIÓ

*Magyarország kedvenc horgászcsalija!
Kiváló minőségű alapanyagok, kedvező árak!*

Karácsonyi
Akciók
Egész
Decemberben!

UNI - CLASSIC - SWIM - START - CATCH

www.aquagarantpelletek.hu

Tel.: 06 30 476 2450 - info@aquagarant.hu

lenetet, aztán végleg nyoma veszett. Eközben négy szép tükörponty tovább falatozgatott a pelletékből és az etetőanyagból, viszont ők már felvettek néhány szem beszórt bojlit is, amit a kis kiemelkedésen találtak. Ezeket gyorsan gondolkodás nélkül felszippantották, viszont a kis padka körüli bojlikat csak szemügyre vették, nem nyúltak hozzá, így nagy részük érintetlen is maradt. Majd két óra leforgása után (ezt az időintervallumot magától az operatórtól tudtam meg, aki szintén ott volt a kiállításon) hirtelen egy kis tükrös jelent meg a láthatáron, majd egyenesen a csali felé vette az irányt. Odaérve felszippantotta, kiköpte majd ismét felszippantotta a csalit, de ekkor már nem tévesztett a horog, beakadt, a hal pedig teljes gőzzel elslisszolt a helyről végszereléssel együtt.

Most pedig elgondolkodhat mindenki azon, hogy hányszor történhetett meg ugyanez a jelenet saját magával is, anélkül hogy a legkisebb sejtése is lett volna arról, hogy mi is történik valójában ilyenkor a víz alatt.

A SIKER HELYRAJZA

Azt hiszem, hogy a kiállításon látottak elég meggyőző erővel bizonyítják azt, hogy mennyire fontos a csali megfelelő helyre való eljuttatása. És ennél is tovább

menvén nem csupán csak a megfelelő helyre, hanem annak a helynek is a lehető „legtutibb” pontjára kell bejuttatni a csalit, egy olyan helyre, mint amilyen a filmen látott kis padka volt. Bizony vannak pillanatok, amikor a ponty a felkínált csalit a vízfenék csakis egy bizonyos pontjáról hajlandó felvenni, egy olyan helyről, amelyben maximálisan megbízik. Hogyan találhatunk rá ezekre és az ehhez hasonló helyekre, nem beszélve arról, hogy ezek néha akár egészen parányiak is lehetnek?

Mindenekelőtt az olyan helyek felkutatásával kell indítanunk, amelyek általában ilyenkor szóba jöhetnek, mint például a szemközti partok szélei, főleg ha azokon tilos a horgászat, a nehezen megközelíthető helyeken, feltéve ha oda tudunk dobni. De próbálkozhatunk egy-egy sziget szélein, vagy a fák alatt, melynek lomboszata a vízre hajlik, a partközeli mély vízrészekben, a sűrű növényzettel benőtt fenékrészekben, padkák, gödrök, platók és minden elképzelhető olyan helyen, amely bőséges táplálékforrás lehet és ahol a hal részleges vagy teljes biztonságban érezheti magát. Amint sikerült

beazonosítanunk egy ilyen zónát, folytatnunk kell annak leszőkítését egészen addig, míg meg nem találjuk a tutti helyet, annak is a legtutibb részét.

A könnyebb érthetőség kedvéért engedjék meg, hogy bemutassam Önöknek azt a tavat, amelyen valamikor elkezdtem horgászni, és amely azokban az időkben, egyike volt a legpontyosabb vizeknek hazánkban. Mostanra ez a tó már elvesztette a „legpontyosabb” jellegét, én azonban, mint horgász és cikkíró, rendszeresen visszatérek ide gondolatban, annál is inkább, mert ez volt az a hely, ahol valójában megtanultam horgászni.

Maga a tó valahogyan úgy dél-nyugatról észak-kelet felé terült el. Nyugati oldalán egy erdőcske található, melynek szélén egy kígyózó kis utacska vezet le egészen a tóig. Keleti oldalán meredek dombok futnak le egészen a vízig. A tó ovális, levélszerűen megnyúlt alakú, melyből egy keskeny ág szakad le, amely a gátig vezet. A déli oldal végén két szigetcskét találunk, míg az északi rész végén egy közel négyhektáros öblöt. A tó legnagyobb része sekélynek mondható, 1-2 méteres átlagmélységgel rendelkezik, a gát közelében a legmélyebb ponton éri csak el a 7 métert.

A tó gazdag vegetációval rendelkezett, melyben a békaszőlő különböző fajtái és a hínarak domináltak. Ezek a növények időszakosan ellepték a tavat, volt olyan év, amikor majdnem teljesen ellehetetlenítették a horgászatot, másik évben pedig alig lehetett látni belőlük néhányat. A hínarasok egész évben gazdag élektárak voltak, de amikor a békaszőlő túlszaporodott megfojtotta őket.

A víz pH-ja 7,5 körül mozgott, mondhatjuk úgy is, hogy magas volt, de ez nagyban meg is magyarázza a gazdag tápanyagmennyiségnek az okát is. Majd minden olyan organizmus, amely a ponty étlapján szerepelhet, itt megtalálható volt: csigák, kagylók, szúnyoglárvák, rovarok, még piócák is, de ebből adódott a horgászok nagy problémája is. Ebben a vízben a halak megtalálása nem jelentett különösebb problémát, talán nem is ismerek még egy ilyen vizet, ahol ez ennyire könnyen ment volna, azonban megfogásuk már külön kihívás volt. A természetes táplálékokban dúskálva szinte mindenütt találtak harapnivalót és éppen ezért igen finnyásan kezelték a horgász által beszórt etetőanyagot.

A tófenék nagyon iszapos volt, néhol elérte az egy méteres vastagságot is. Egyes részekben kisebb domborulatok emelkedtek ki az iszapból, melyek nem haladták meg a 30 cm magasságot. Nem igazán nevezhetnék igazi padkáknak, arra viszont kiválóan alkalmasak voltak, hogy sikerrel meghorgásszuk őket. A kavicsos fenékrészek igen ritkák voltak, de ha rátaláltam egyre, biztosra vehettem, hogy halat is ad. A halak olyan táplálékbőségben éltek itt, hogy nem volt egyszerű feladat ínükre való etetőanyagot bekeverni. Biztos kellett lennem abban, hogy az etetés a kavicsos fenékrészre került, mert amennyiben iszapot ért, a pontyok azonnal elutasították, főleg ha az mélyebbre süllyedt az iszapban, mint, amilyen szinten a halak táplálkoztak. Nyilvánvaló volt, hogy a halak megtalálásának kulcsa a

növényzet közt volt, de ezen a téren is voltak elvárásaik a halaknak. Nem minden növényfajta fedezéke felelt meg a táplálkozásnak, például ha hínarasra találtam, akkor számíthattam sikerre, viszont a békaszőlő esetében már nem volt ilyen egyértelmű a helyzet, bár a halak szívesen használták ezeket búvóhelynek.

Röviden összefoglalva tehát, a tuttinak nevezett helyek itt azok a kis kavicsos felületű padkák voltak, melyek felülete lehetett akár egy méter vagy annál nagyobb, magasságuk pedig nem haladta meg a 30 centimétert. A keményebb állagú iszaprétegre dobott csalinak kétszer kevesebb esélye volt a fogásra, a lágy iszaprétegen landoló csali esélye pedig egyenlő volt a nullával.

És ha ez nem volna még elég, a halak rendelkeztek kedvenc táplálkozási helyekkel is, éppen ezért nem volt elegendő egy fent leírtakra jellemző fenékszakaszt találni, mert ezek között is voltak kedvencek, amelyekben meg is bíztak. Egy ilyen ígéretes helynek volt mondható a Mocsár néven ismert kis szigetecske mellett húzódozó szakasz. Nehezen érthető okokból ez volt a leghalásabb hely az egész tavon. Ennek okára egy 1996-ban készült fénykép alapján jöhettünk rá, amikor is az eddig mért legalacsonyabb vízállás mellett felszínre kerültek e hely változatos fenékviszonyai.

A HELYSZERKEZET JELLEMZÉSE

A leírt hely pontosan a mellékelt kép közepén található, amelyet a szemben lévő partról készítettek. (3 kép) A kis sziget egy része a kép bal oldalán látható, mögötte a háttérben dús növényzetű szakaszt láthatunk, mely előtt kavicsos zátonyok húzódnak. Ha csónakba szállva rámentünk a vízre és kézzel be tudtuk hordani a szerekünket pontosan egy ilyen zátonyra, a növényzet elé, a siker garantált volt. Aki csak 15 centimétert is tévedett, máris kapás nélkül maradt, annak ellenére, hogy folyamatosan láthatta a halak aktivitását a növényzet közelében, amelynek szárai jobbra-balra dülöngéltek, amikor a hal arra járt. Ezért is volt annyira fontos, hogy saját magunk hordjuk be a csalit, ugyanis dobással ilyen precizitást elérni szinte lehetetlen volt. (Még akkor is, ha az eljárás szigorúan tiltott volt.)

A sziget bal csücskével egy irányban, a jobb partszakasszal párhuzamosan négy „padkát” figyelhetünk meg. Kénytelen vagyok ezt a kifejezést használnom jobb híján, ugyanis azt kell tudni ezekről a padkákról,

hogy 15-20 centiméternél nem voltak magasabbak és a parttól kb. 80 méterre húzódtak. Ilyen távolságból nehéz volt megdobni őket, főleg ha egy erősebb oldalszél is még közbeszólt. Még a magas vízszint sem volt képes fél méternél jobban ellepni ezeket a padkákat, ezért a dobást követően nem volt elegendő időnk arra sem, hogy a zsinórt kellőképpen megfeszítsük ahhoz, hogy érzékelni tudjuk az ólom becsapódásának jellegét, így nem tudtuk érzékelni a mederfenék keménységét sem. Éppen ezért ajánlott volt a dobást megelőzően egy jelzőúszó segítségével felmérni a fenékviszonyokat, majd bedobáskor igénybe venni a zsinórrögítő klipsz segítségét is. Ha sikerült eltalálnunk a padkák tetejének egyikét, akkor a siker garantált volt, de ha egy kicsit is mellé trafáltunk vagy közéjük, a horgászat értelmetlenné vált.

Szintén erről a helyről meghorgászható volt a kép jobb oldalán fekvő nyílt terep is. Nagyon sok hely itt is adott halat, de nem mindegyik. Itt is azon múlt a siker, hogy sikerült-e a megfelelő helyre bejuttatni a csalit, vagyis a kavicsos mederrészre. A legtuttbibb hely, amit ezen a szakaszon találtam, az egy szinte a parthoz ragadt rész volt és a mélysége alig érte el a fél métert. Nagyon sok pontyot fogtam innen, főleg akkor, amikor azt dús növényzet borította.

A következő fotón az északi öböl látható teljes vízálásnál. (4 kép) Távolból felismerhető egy hosszú vízínövény szőnyeg, amely legfőképpen a nyári időszakban burjánzott el csak igazán, ami ugye sokat elárul a tó profiljáról. Ez a növényfajta egy méter körüli mélységben nő. Nem tudom mi az oka, de ennél mélyebben vízben nem terjednek, no meg kedvelik az iszapot is. Tehát ha indulópontnak vesszük ezeknek a növényeknek a helyzetét, akkor innen elindulva kutathattunk a mélyebb kavicsos részek után. Nem volt elég csak megtalálni ezeket a helyeket, ugyanis nem mindegyik adott halat, így ezek között is a legtuttbibb helyeket csak meghorgászva lehetett felfedezni. Idővel rájöttem, hogy az öbölben létező helyekből csak kettő volt olyan, amelyik jobban adta a halat, mint a többi. A hatékonysági arány öt az egyhez volt, tehát e két hely ötször termékenyebb volt, mint az itt található összes többi.

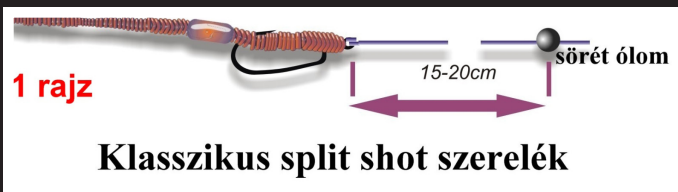
Valószínű, hogy nem először és nem is utoljára halottak már arról, hogy sok horgász a hely megválasztásakor a szélirányt veszi alapul. Azonban az én tavamon a pontyokat annyira lekötötték a legtuttbibb helyek, hogy soha nem a szélirány határozta meg helyzetüket. Még az erős szél ellenére is a partmenti padkákon tanyáztak, a maximális biztonságot nyújtó rejtekeiken. Éppen ezért, nagyon sok először idelátogató horgász tért haza üres kézzel, mert a szélirányra alapozta a helyválasztását. Nem is értették, miért tartózkodnak a helyiek akkor is a déli oldalon, amikor a szél nagy erővel az északi partot ostromolta.

Az itt folytatott „tanulmányaim” igazi horgásszá neveltek. Főként a legtuttbibb helyek megtalálásának képességében szereztem sok tapasztalatot, melyeket a későbbi horgászataim során nagy sikerrel tudtam alkalmazni. De erről majd a következő részben. OK?

László Attila

Szilikonok és csukák

ELSŐKÉNT AZ ENYHÉN SÜLYOZOTT, RÖGZÍTETT NEHEZÉKKEL SZERELT (SPLIT-SHOT RIG) VÉGSZERELÉKRŐL BÉSZÉLJÜNK. (1 RAJZ)

Kevesen vannak tisztában azzal, hogy a lassan süllyedő szilikon-csali akkor is tudnak csukát fogni, amikor azok egyáltalán nem reagálnak a körforgókra vagy a táamolgyókra sem. Egy ilyen szilikon, amelyre az jellemző, hogy szinte lebeg a vízköztí vízben, az a Slug-Go, vagy az ehhez hasonló bármelyik modell. (2. rajz) Van-e esetek, amikor az acélelőke negatívan befolyásolja csalink lebegését, megoldás lehet ilyenkor az előke megrövidítése.

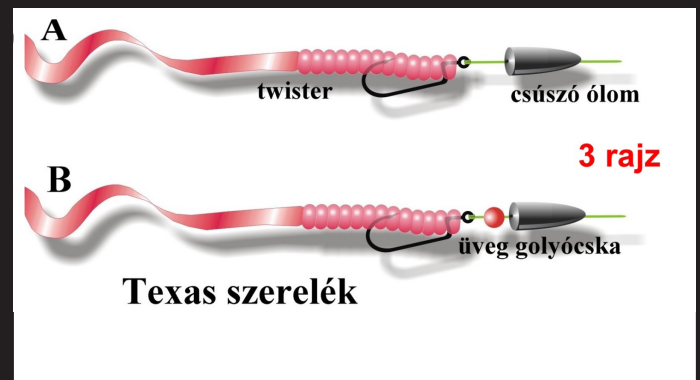
Választhatjuk a kissé kockázatosabb megoldást is, amikor is teljesen eltekintünk az acélelőke használatától. Ekkor a zsinórra egy fixen rögzített sörétólmot tegyünk, 15-20 centiméterre a műcsalítól. A sörétólm megfelelő dobósúlyt biztosít, de egyben biztosítja a csali egyenes süllyedését is. Amint a sörétólm elérte az aljzatot, csalink folyamatosan és lassan fogja folytatni süllyedését, és ekkor jön el az a pillanat is, amikor a rávágások nagy része jelentkezik.

Ne felejtsük el, hogy ha eltekintünk az acélelőke használatától, akkor ennek hiánya megnövelheti a zsinórszakadások számát. Ennek a hátránynak a részleges kiküszöbölésére szolgálhat a viszonylag vastag fonott zsinór használata, viszont azokon a napokon, amikor a csukák bátran táplálkoznak és rávágnak a gyorsan süllyedő csalira is, feltétlenül használjunk acélelőkét. Ebben az esetben a csalinkat oly módon vezessük, hogy a lassú szabadeséseket váltogatjuk a finom, botspiccből történő, oldalirányú emelgetésekkel. Amint elérte az aljzatot, műcsalinkat függőlegesen emelgessük, hosszú szüneteket iktatva az emelések közé. A zsinórt minden-

képpen tartjuk kissé feszesen a süllyesztés ideje alatt is, közben állunk készen a bevágásra is. Az a rövid idő, ami alatt csalink a fenéken fekszik, lehetőséget teremt a csukának a támadásra. A rávágás egyáltalán nem vehemens, a csuka sokkal inkább felszippanjtja a fenékről a csalit. Ekkor a zsinór folyamatos feszítése során olyan érzésünk támadhat, mint amikor horgunk növényekbe akad.

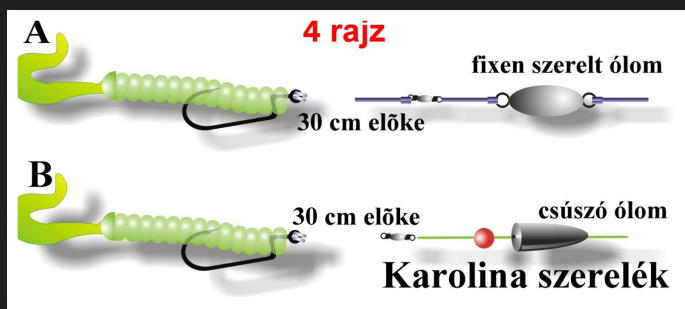
Mivel a horg hegye nincsen szabadon, a Slug-Go csak nagyon ritkán akad el, főleg nem a növényekben. Feltétlenül használjuk ki csalink ezen tulajdonságát. Ez a műcsali kitűnően alkalmas a nádasok és hínasok szélének letapogatására, a hínasok tisztásainak meghorgászására. Mivel egy nagyon lassan süllyedő szilikon-csaliról beszélünk, használata a sekély, partmenti vizekben ajánlott, ott, ahol más műcsalik használata igencsak bonyolulttá válhat.

MÉLY VIZEK MŰCSALIJA: A CSÚSZÓ ÓLMOS VÉGSZERELÉK (TEXAS RIG) 3 RAJZ

A horgászmodszerek fejlődésével egyidejűleg, a pergetőhorgászok is megpróbálták elképzelni egy olyan szerelést, amellyel a mély vizekbe is le tudják juttatni a Slug-Go-t. Egyik ilyen szerelék a 15-20 grammos csúszó nehezék előnyeiket aknázza ki. A nehezék anyaga lehet acél vagy bronz, mert ezek olyan fémek, amelyek rezonálnak, ha valamilyen kemény akadállyal ütköznek. Ezek a kiegészítő hangjelek nagyon nagy hatással vannak az agresszív csukákra. Használatosak továbbá a kis, 0,5 cm átmérőjű üveggolyócskák, amelyeket a horg és a nehezék közé iktatnak. A golyócska és a nehezék időnkénti összeütődése szintén ingerlő rezgéseket bocsájt ki. Az ily módon súlyozott csali sokkal gyorsabban fog a fenékre érkező, és annak közelében is marad a bevontatás közben is.

A FIXEN SÚLYOZOTT SZERELÉK (CAROLINA RIG) 4 RAJZ

A nehezek 20-25 gramm közötti. Ennek szerepét egy nyújtott formájú ólom tölti be, amelynek két végén kis drótfülekét találunk. Az egyik ilyen fülbe kötjük a főzsinórt, míg a másikba a 30 cm hosszú horogelőkét. Ez az előke biztosítja a csali számára a mozgásához szükséges szabadságot, miközben az ólomnehezék a fenék közelében tartja. Csalinkat függőlegesen és oldalirányba mozgatjuk, hosszú szünetekkel. Ezek a szünetek lehetővé teszik, hogy csalink lassan süllyedjen, miközben az ólom a fenéken pihen.

FELSZERELÉS ÉS TAKTIKÁK

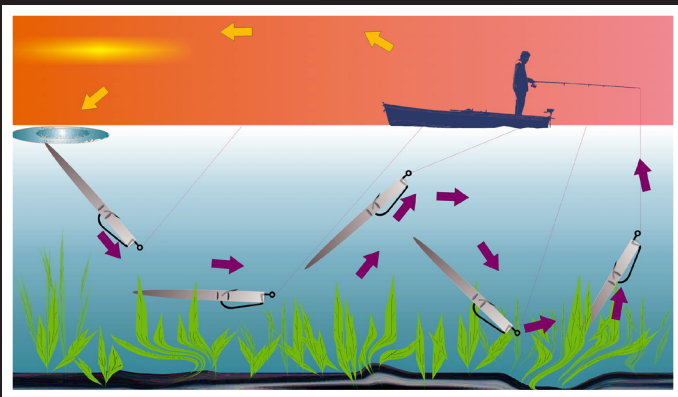
Ezen szerelések használatára az jellemző, hogy közte és a horgász közti távolság viszonylag kicsi, éppen ezért javallott a csónak használata. Botunk legyen gyors akciójú, közepesen erős, legfeljebb 2,15 méter hosszú. Másrészt ezeknek a csaliknak az elsődleges

céljuk és előnyük az akadók közti sikeres horgászat. Nélkülözhetetlen a megfelelően vastag zsinór használata, amellyel gyorsan kivezethetjük zsákmányunkat az akadók közül. Ez egy fontos jellemzője az ilyen típusú szereléseknek, ugyanis nem adnak időt a csukának, hogy a híraszba vagy az ágak közé meneküljön. Függetlenül attól, hogy a part mentén vagy a mélyebb rétegekben horgászunk, ezek a végszerelések nehéz terepre lettek kifejlesztve. Megjegyzendő, hogy ajánlott a legkevesebb 1:6 fordulatszámú pergetőorsók használata. Egy biztos, hogy a saját szememmel láttam már olyan horgászokat, akik kiemelkedő sikereket értek el ezekkel a módszerekkel.

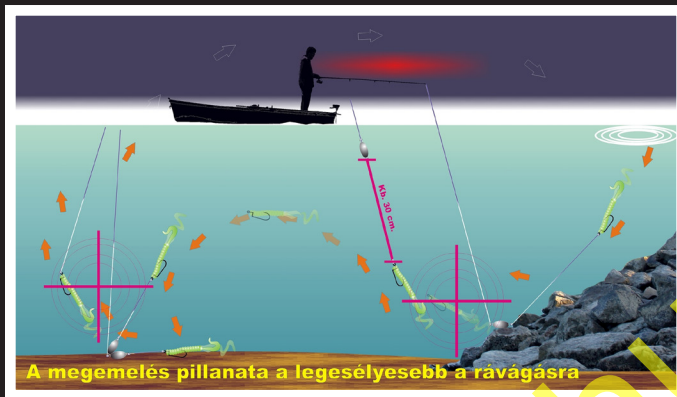
Ezek a szilikon-csalik a leglátványosabb hatást akkor érik el, amikor a pergetés a támolgyóval már nem működik, és a csukák csak követik azokat, akár egészen a csónakig is, de nem nyúlnak a fémkanálhoz. Teljesen mindegy, hogy a csukák egészen a csónakig követik-e a csalinkat vagy néhány méterrel attól leállnak, a horgász részéről az eredmény minden esetben ugyanaz: idegesség és hajlandóság a feladásra.

Létezik azonban egy kiút ebből a kellemetlen helyzetből. Mindenekelőtt szükségünk lesz egy második horgászbotra, egy polarizált napszemüvegre és egy gumihallal szerelt ólomfejes horogra. Tétélezük fel, hogy a csuka megáll néhány méterre a csónaktól. Tegyük félre a támolgyóval szerelt botunkat és lépünk akcióba a tartalékbottal. Dobjunk oda, ahol a csukát

The advertisement features a man in a black hoodie and cap looking at a tablet. In the foreground, there is a large orange power bank and a black power bank with the Batmonkey logo. A banner in the background displays the phone number '+36 30 44010', the email 'INFO@BATMONKEY.HU', and the website 'WWW.BATMONKEY.HU'. The text 'HAMAROSAN ELÉRHETŐ A BATMONKEY POWER BANK IS!' is prominently displayed in the center. There are also icons of a hand pointing at a screen and a battery with a lightning bolt.

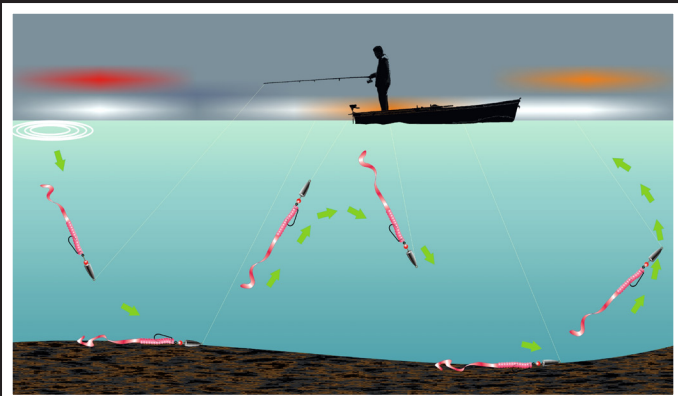

Mivel a horog hegye nincsen szabadon, a Slug-Go csak nagyon ritkán akad el, főleg nem a növényekben

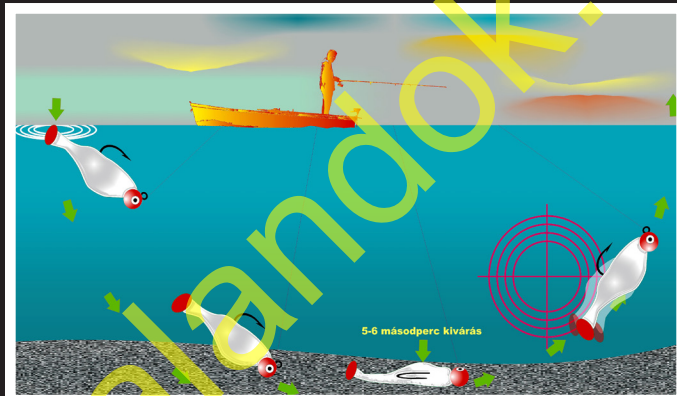

A megemelési pillanata a legesélyesebb a rávágásra

A Karolina szerelék akcióiban

A Texas szerelék helyes vezetése

Léteznek olyan szituációk, amikor a gumihalak a legkézenfekvőbb megoldást szolgáltatják

csukahorgászat

láttuk eltűnni és kezdjük el gyorsan bevontatni a gumihalat, anélkül, hogy az elérhetné az aljzatot. Rendszerint azok a csukák, amelyek követik a csalinkat és visszafordulnak a mélybe, jó néhány másodpercig vízközt lebegnek. Csalinkat próbáljuk meg minél pontosabban dobni, ugyanis a rávágás esélye annál nagyobb, minél közelebb vezetjük csalinkat ökelméhez. Egy lapított ólomfejjel szerelt horog használata jelentősen megkönnyíti a dolgunkat, nem fogjuk túlzottan felgyorsítani tőle a csalit. Ez az ólomfej kitűnő eredményeket hoz akkor, amikor a csuka a csónak közvetlen közelében fordult vissza a mélybe. Ilyenkor ugyanis nincs szükségünk dobásra, csak botspiccből, függőlegesen vezetjük a csalit, a csónak közvetlen közelében. Amennyiben a víz mélysége jelentős, a vízközt kifejezés más értelmezést kap. Ilyen esetekben hagyjuk csalinkat néhány percig süllyedni. Ilyenkor leginkább a nagyméretű gumihalak, az egy- vagy kétfarkú twisterek használatosak.

KLASSZIKUS MÓDSZEREK

Sok esetben a mederfenék közelében tartózkodó csukák, a lassan vezetett, nagyon alacsony rezgésszámú csalikat részesítik előnyben. Ezekben a helyzetekben a gumihalak a legkézenfekvőbb megoldást szolgáltatják.

A vízínövényekkel sűrűn benőtt vízterületeken a wobblerező és villantozó horgász nehéz helyzetben van. Amikor a csukák megfelelően agresszívek és a növényzet szélén vezetett csalikra is ráugranak, a dolgok leegyszerűsödnek. A bajok akkor kezdődnek, amikor a csukák mélyen a növényzet árnyékában állnak lesben

és semmi sem tudja kimozdítani őket onnan. Ekkor megmentőnk lehet egy szilikon-csali.

A csukahorgászat esetében a gumicsali vezetése különbözik a süllőzések alkalmazottól. A függőleges emelgetések sokkal rövidebbek, míg a két emelés közti szünetek sokkal hosszabbak. A csalit dinamikusabban, gyorsabban emeljük el a fenéktől, ezeket az emeléseket váltogathatjuk folyamatos bevontásokkal, amikor is csalinkat az aljzaton vonszoljuk.

A gumihalas-csukás felszerelés egy közepesen erős, gyors akciójú botot igényel. Szükségünk van továbbá egy robusztus, megbízható pergetőorsóra, amely képes tárolni legalább 100 méter, 15 kg szakítószilárdságú fonott zsinórt.

Az ólomfejek nagysága 15 és 30 gramm közé esznek, a gumicsali lehet gumihal vagy twister. Figyeljünk arra, hogy csalink nagysága semmi esetre se legyen kisebb 6 centiméternél, de bátran használhatunk akár 10 centis vagy még ennél is nagyobb műcsalikat.

A gumihalazás nagymértékben az aljzat letapogatásáról, a főként függőleges emelgetésekről és az emelések gyorsaságáról szól. A csuka nagyon diszkrétan fogja elkapni csalinkat, sokkal inkább beszélhetünk egyfajta megtartásról, ránehezedésről, mintsem agresszív rávágásról. Éppen ezért felszerelésünk érzékenysége sorsdöntő lehet. A bevágás idejének helyes megválasztása nem köthető általános szabályokhoz, sokkal inkább függ a víztől, amelyben horgászunk és az adott naptól. A siker vagy a sikertelenség előbb-utóbb rávezet mindenkit arra, hogy miként reagáljon a kevésbé szokványos zsinórrezdülésekre.

Losonczi

HYDRA

CLUB HUNGARY

**KLIKK
IDE!**

HYDRA Prodigé zsinór 100 m

3 566 Ft

HYDRA HDR zsinór 150 m

3 895 Ft

HYDRA horog
IM70-13 (20 db)

1 290 Ft

HYDRA Hollow elastic
CAVO csögumi (5 m)

8 998 Ft

HYDRA STORM úszó

950 Ft

Télen Tasson

A halakra legalább egy fél órát kellett várni

December vége, szombat. Úgy tűnik, nem hasztja tovább az időjárás-felelős a szigorítást, fagypont körüli hőmérséklet, eső, majd havazás a napi előrejelzés. Tassra készülünk János barátommal.

Régen jártam itt, talán már tíz éve is van. Sokan kedvelték akkortájt is ezt a vizet. Számomra teljesen érthetetlen módon, a parti bódében székelő alkalmazott teljes nyugalommal szemlélte a gereblyézést, a korlátlan halelvitelt. Tisztességes horgász időnként már alig fért el a parton, különösen a spiccre nem illett „sporthorgásznak” kimenni.

Mára talán konszolidálódott a helyzet, legalábbis gyakoribb az ellenőrzés. Látszólag mindenképp, de a horgászat során kihúzott, beszakadt zsinórokon fityegő hármashorgok ezt nem teljes mértékben támasztják alá...

Vissza a jelenbe: a hideg, sötét, téli hajnalba. Igen, korán kell menni, nem sok az igazán jó hely. A turbinaöböl mély részeibe húzódik be a környékbeli Duna-szakasz megannyi hala, felvonultatva a változatos fauna közel minden faját.

Szélcsend és szinte meleg van. Lassan pirkad, s megélnékül a felszín. Kisebb-nagyobb halak (keszegfélék) pocsolását halljuk. A cölöpökkel szem-

ben, az északi oldalon foglalunk helyet, s aggódva nézegetjük a fák fölénk hajló koronáját. Matchbotozni szeretnénk majd, de alig lesz hely a dobáshoz. Mire kivilágosodik, s felmérjük saját, illetve a szemközti horgászhelyeket, azonnal látszik, rosszul döntöttünk, de már nincs lehetőségünk a költözésre. Az évszakhoz képest meglepően nagy a halmozgás, ponty is ugrik. Kivéve előttünk...

Az etetőanyagot előző este otthon bekevertem, időt nyerve a horgászatnak, s megmentve magam már a kezdés előtti „ujjelgémberedéstől”. Fehér halakra készültünk, Attila barátom előjelzése szerint karikakeszeg, dévér, kárász, esetleg ponty is várható. A fenékre néhány keményebb gombóc került, majd egyenletes utánpótlással a lazább, vízközt oldódó.

A mederfenék előttem 6-7 méter mélyen volt. Nyolcgrammos önsúlyos úszót szereltem (de akár kisebb is lehetett volna), a csúszó miatt jelentős ólmozással a főzsinórra. A horgtól egy méterre volt a legközelebbi sörét, alatta már csak egy forgó s egy jelző. Úgy gondoltam, ezzel az összeállítással a mélyebb részekbe is viszonylag gyorsan leér a csali, s ugyanakkor kellően érzékeny is lesz. A horgászat során a pamutütközők állításával 2 és 5 méter között kerestem a halakat. A kapás minden szinten óvatos volt, talán csak

Egy szebb kárász

a nagyobb karikák voltak egy kicsit vehemensebbek, ugyanakkor a jól beállított jelzőnek köszönhetően a dévérek látványos emelést produkáltak.

A halakra legalább egy fél órát kellett várni, s az első jelentkezők a kisebb ereszték beállításánál jelentkeztek. Igazi „papíralak”, csak a kapásuk jelentett élményt. Keresgéltem a nagyját, de vagy nem volt előttem, vagy nem találtam. Talán jó két óra múlva jött az első tenyérnyitól nagyobb karikám.

Kövest is sikerült fognom

János mellett horgászott, az ő helye közvetlenül a törésen volt, az öt-méteres eresztéke fogott feneket. Az ő halai is kicsik voltak, s csak sokára állt be a nagyja. A délelőttöt szórakoztató keszegezéssel töltöttük, a kis halakat szájba sem raktuk, rögtön mentek vissza a vízbe.

Az öböl más részein horgászók 20-40 dkg körüli halakat (karika, dévér, kárász) fogtak. János elment egy kis terepszemlére, de ők is hozzánk hasonlóan horgásztak. Megunva az apróságokat, tapogatósra váltottam. A szezonban megkedvelt Sbiro botomat (3-40 gramm) szereltem, 0,20-as zsinórral, pálcika ólommal, 2-es süllőző horoggal, razbórával. Jó fél óráig cincáltam fenéken, kapás nélkül. Mellettem néhány hellyel folyamatosak voltak a kapások, nálam semmi. Szerelést váltottam, 3 méteres piciker (IM8, medium), 0,16-os zsinór, a legkisebb pálcika is félbe vágva, 6-os számú horog. Már az első dobást követően érezhető volt egy gyenge rágcválás, ez volt a kapás. Ettől kezdve szinte alig volt bedobás, kapás nélkül. Kis süllőcskék, kövesek érdeklődtek a

János félvödörnyit fogott

csali iránt. Az élettelen és összetört csali egyértelműen vonzóbb volt számukra, mint az élő. A kis ragadozók szinte csak egy helyen kaptak, ha nem sikerült oda dobni, vagy kicincáltam a jó helyről, akkor csak nagyon sokára volt újból kapás.

Egy jobb kis vörösem volt, azt egy ebédszünet erejéig betettem az erősebb felszereléssel. Nagy csali – nagy hal – gondoltam. Mintegy negyedóra múlva erős rántás jelezte a spiccen, hogy felvette valami a cölöpök közelébe letett csalimat. Kivárás, nyeletés, majd bevágás. A gerinces boton jól lehetett érezni az akadás utáni első fejrázásokat. Megugrott a halam, de bíztam a húszas zsinórban, elfordítottam az akadótól. Ekkor vált gyanússá, hogy bár húz a süllőm, illetve időnként én is őt, a zsinór mindig ugyanott fut a vízbe. Nem értettem, mert odébb volt a cölöpöktől. Hamarosan megoldódott a számomra veszteséget okozó rejtély, egy leakadt s leszakadt zsinórba gabalyodtam bele. A halam minden mozdulatát éreztem, de közelebb húzni nem tudtam a „pányva” miatt. Az időközben kifáradt halat szinte a víz színéig tudtam emelni, jó 1,5–2-es süllő volt. Teljesen patthelyzet, nyáron lehetett volna beúszni, most meghúztam a zsinórt, sajnos az enyém szakadt...

Végül egy 30 centi fölötti kismest s két, szinte ugyanakkora kövest fogtam az értékelhető kategóriából. Azonkívül annyi apróságot, amennyire a 20 razbórából futotta. Sajnos, az arasznyi köveseket

(s lehet, hogy nem csak azt) szinte mindenki megtartotta, amit szokás szerint most sem értettem. A halakat nem nyelettem sokáig, így a horog a szájuk szélébe akadt, sérülés nélkül mehettek vissza!

Jánosnak közben végre beálltak a jobb halak, még pontyot is akasztott (de leakadt a kisméretű horogról). Megnéztem az etetésem „alját” pickerrel, néhány jobb karika tanyázott rajta.

Végeredményben nem túl jó helyen (fél tucat fára szakadt előkém, s megannyi idegeskedés bánja a rossz helyválasztást) folyamatosan volt kapásunk, vegyesen fogtunk süllőt, kövest, kárászt, karikát, dévért. A nagya majd' vödörnyi keszeféle volt Jánosnak, nekem kisebbek s kevesebb, illetve a süllők.

A tassi turbinaöböl ismert téli veremlőhely, a kemény hidegek beálltaig vízközt és fenéken egyaránt jól foghatók a fehérhalak, pontyok. Az öbölben, de akár a sodrásban is a kövesek, süllők. Kapástalanságtól tehát nem kell tartani és magányosságtól sem, de érdemes korán kezdeni, ha nem is a horgászatot, de legalább a helyfoglalást. Érzékeny tapogató felszereléssel kishallal, hal-szelettel a köves, kismest szinte biztos, de nem ritkán csukákat is fognak, sőt kisebb harcsák is előfordulhatnak (talán a nagyobbak is, de vékony zsinórral...). Ha tökéletesen befagyott az öböl, akkor biztos léki horgászatot eredményezhet süllőre, csukára egyaránt.

-ari

CUKK® **KLIKK IDE!**

HALCSALI - BAITS

módszerek és praktikák

Fagyttalan telek halai

„Hol vannak a régi, jó, havas-fagyos telek” - panasolta a minap egyik szomszédom, aki rendszeresen horgászott léken csukára, sügérre szülőföldjén, a Kiskunhalas vidéki tavakon. „Már a tél sem a régi - így folytatta - régen a tóparti állásról alig tudtam elrúgni a havat, annyi esett egy-két nap alatt. S hova tűntek a régi jegek? Már lassan elfelejtjük, hogyan kell léket vágni, hogy ne legyen a ruhád teljesen vizes. Január ez a mostani? Fenét, még az idő is megváltozott napjainkban!” Így dohog magában horgászó szomszédom, s igaza van!

Ez utóbbi évek telei nem igazán voltak kemények, csak a Kárpátokban, ott is 1400-1500 méter felett maradt meg a hó. Örvendtek is ennek a zergék, könnyebben megtalálták az ennyivalót, a fűszálakat. Nem örvendtek viszont a fagy hiányának a Balatonon, ahol nem tudtak januárban jeget gyűjteni, ami nélkülözhetetlen a meleg idők halászatában. A jégvermek üresen maradtak, s lehet, a jéggyárok örvendenek majd a meggyült jég-keresletnek. A balatoni halászok ilyenkor, - só segítségével - a hóból is jeget varázsoltak, de hol van most hó? Nincsen! Badacsony szőlős dombjai kopárak. Baj lesz később a szőlőkkel, mezőgazdasággal? Lehet.

Egy biztos: a halak is felfigyeltek a fagyttalan télre, s horgászbarátaim megfigyelték a csukák ívás előtti mozgását, nyüzsgését. Egy régi, halas szakkönyvből idézek: „Mikor a tópáncél jege szakadozik, s a parti széleken már sok a szabad víz, a csuka ívik”. De hol van a szakadozó jégpáncél, a csukaíváshoz szükséges természeti környezet, vízhőmérséklet? Tényleg, minden megváltozott az utóbbi években: a mormiskázók, a léki horgászat kedvelői elő se vették felszerelésüket, a halászok nem tudnak természetes jeget gyűjteni, a csukák is zavarban lehetnek az ívás elkezdése tekintetében! Idejét múlta egy régi horgásztárs verse: „Február a halak hava, ne felejtse el sporttárs soha, hogy a halnak levegő kell, ilyenkor a horgász lékel. Közben menynyal, csuka akad a kivágott lékek alatt.”

De vajon - horgász szempontból - milyen lesz február, s március? Elő vesszük-e majd kopott, törött botunkat, léket vágunk-e, s csukát fogunk-e? Eszembe jutott szülőfalum gyerekkori halászó-cigánya, Kalányos Berci mondása: „Nem januártól, február-márciustól félek! Emlékszik-e az úrfi az elmúlt márciusra? Két nap alatt méteres hó esett, a purdék se tudtak kimenni a házból, én se tudtam halért kolbászt-szalonnát cserélni. Adjon az úrfi egy pakli dohányra valót, s pár fillért papírra, hogy sodorhassak. Mátyás napra menynyalat, csukát

hozok, s még azt, amit ad a jó Isten az ilyen cigánynak télen, mint én”.

Kalányos Berci volt a falu halas cigánya. A gátőr, csendőr neki mindig megbocsátott - hiszen ők is szerették a halat - s jó Nannyóm (Nagyanyó) is szalonna, kolbász darabokkal traktálta, amikor kéregetett. Hozott is Berci - Nagypapának s nekem - friss halat, olykor még élőt is. Igaz, Nannyó külön ércsüvegben sütötte meg nekünk, a többi edényeket „nem halazta be”, s ezt igazi pejoratív értelemben mondta. Búzalisztben, máskor kukoricalisztben sütötte nekünk Berci téli halait, csukákat, menyhalakat, domolykókat. Olykor Berci „gübülő-fával” megpiszkálta a part alatti gübéket, a padmalyokat, s lennebb fajtestvére kereszthálózott, és a hosszú rúdú hálóval emelte ki a majd eladandó, élelemre elcsereplendő halakat. Magyar ember télen nem vetemedett a vízhez, s pláne horgászni, ezt talán a pap se bocsátotta volna meg, hát még Kádár Zsombor úr, az orvos, aki aszpirines szörpöket adott - ingyen - a halászat közben meghűlt Bercinek, s halászó barátjának. A doktor úr is nagyon szerette a halat.

Szülőföldemen, télvíz idején is volt horgászélet. Minden falunak meg volt a maga „állandó jellegű cigány-halász”, így volt ez az elmúlt évszázad elején is. Székely ember is hódolt e szenvedélynek. A csűrben, istállóban, vagy más eldugott helyen lapultak a horgászbotok, rendszerint egyenes mogyorófaból, s ugyancsak csendőr által nem látott helyen húzódtak meg a rokolya (dobó) hálók, emelgető hálók, kereszthálók s egyéb, kenderfonalból az asszonyok által készített halfogó szerszámok. A megyém vizeiben, folyóiban akkor sok volt a hal, a nagyobb vizeken vessző-kőgátak álltak, s vízimalmok. Ezek egész évben örültek - víz mindig volt ehhez - s a mindenkori molnárdinasztiák szokása, sőt kötelessége volt meghívni a helybeli és városi előkelőségeket - akik a vízimalmok gabonaórlésében anyagilag is érdekelve voltak - egy „táplózásra”, egy hálós halászatra valamelyik folyón, a gát alatt.

Egy ilyen halászatot Deák Albert asztalosmester és bútorfaragó nagypapám így mesélt el gyermekkoromban, egy Olt vizén történt, szintén hálós halfogás után:

„Mielőtt Ferenc Ferdinándot meglőtték volna, talán két évvel azelőtt történt... Benedek Áron molnár - ő is titokban szeretett halat fogni - meghívta a sepsiszentgyörgyi előkelőségeket és a városatyákat egy hivatalos halászatra, az Olt partján működő vízimalom mellé. Egy napon háromszor is megtáplózták az Olt vizét, a gátnak lecsurgó felén. A város elöljárói hitelesítették az akció törvényességét, s ezt aláhúzandó, 2-3 szolgálatos kakastollas is részt vett az eseményen, mint szemlélő. Ők tisztelettudóan, távolabbról nézték a gát alatti, örvénylő-burványos részeket, ahol mindig a nagyobb halak tanyáztak. Fogtak ki évekkal azelőtt itt nyújtott-szekér hosszúságú harcsát is, mázsásat, lelógott a szekér végén a harcsa farka! A gát alatti mély rész igazi harcsa, s menyhal tanya volt akkortájt! A hivatalos, gát alatti halászathoz egy csónak és egy 20 méter hosszú háló kellett. A csónakban két halász ült, ezek vetették ki a hálót, ketten gübültek, meghajtották a vizet - főleg a

partok alját, a padmalyokat - s még szükség volt két halászra, akik a csónak parthoz rögzítéséhez, olykor az evezéshez kellettek.

A malomtulajdonos - Benedek Áron - az Olt gát alatti részének megtáplózásáért 100 forintot fizetett a község pénztárába, de ez busásan megtérült neki. Jól kalkulált: protokoll kötelezettsége leróvása mellett a kifogott hal eladásából bőven fedezte a kiadásokat. A halászok is jól jártak, mert a fejenkénti napidíj - 5 pengőforint - mellett az előre kialakított szilvapálinkát és a harcsarészt is megkapták. Volt rá eset, hogy a napi halfogás a 3 mázsát is meghaladta! Volt is estefelé hal-tor, amit flekkenezés követett, amely jól csúszott némi Küküllő-menti rizling kíséretében. Az ilyen kora tavaszi, vízimalom alatti halászatot olykor ősszel is megismélték, közkívánatra, hiszen előljárónak, malomtulajdonosnak presztízs-kérdés is volt egyben e szertartásos művelet. Így mesélte el nekem ezt gyerekkoromban Deák nagypapó...”

A 20. század eleji, magyarországi horgászat szervezettségét, annak szakszerűségét az adóhivatal nyilvántartásából is megtudható. Szülőföldemen, Erdővidéken, - ez a mai Kovászna-megye észak-nyugati része - 1914-ben 41 halászejegye tulajdonos volt. A jelzett évben tehát „kevés volt az ember és sok volt a fóka”, a hal. Ma ez fordítva van. A pirospegyest, paducot, menyhalat, harcsát nemcsak horoggal, hanem kézzel (a patk vizének elcsapásával), kosárral, olykor maszlaggal is fogták régen is, természetesen ez tiltott volt akkor is. A horgász-halászejgyért a megyei M. Kir. Adóhivatalba 4, a község pénztárába 2 forintot kellett fizetni. A dokumentumok hátára volt nyomtatva - betartás végett - a halfogás tilalmi ideje. Ezt bizonyítja az itt közölt halász-jegy 1918-ból, tulajdonosa a jeles horgász, Bíró Albert nagyjaitai lakos volt. A falu jegyzője kellett javasolja a jegy kiadását, jaj volt az orvhalásznak, vagy aki a halat áruba bocsájtotta!

Mi maradt meg a régiből, az Oltból, Feketeügyből s más folyókból, azok halvilágából mára? A baróti horgászegyesület igyekszik megőrizni a halat. Évenként sebes pisztrángivadékot is telepítenek. A természet elemeivel, a letarolt erdők helyén lezúduló vizekkel nehéz megbirkózni. Van az itteni vizekben ma is pirospegyes

(Kormos, Vargyas, Olt, Kovácsok, Feketeügy, Kászon, Bászka, Uzonka s egyéb halasvizek), február-márciusban a sláger a menyhal és a csuka, de a paducózás is, - a déli időben, napsütésben - gilisztával, vagy csontival, szúnyoglárvával, néha szép partikat nyújt az ottani s más székelyföldi vizekben. Az utóbbi két fajra az Olton, a Tusnádfürdő - Sepsiszentgyörgy szakasz a leglátogatottabb.

Menyhalra itt apró kárászt tűznek a horogra. A hátúszója alatt tűzik át a horgot, óvatosan, hogy a hal ne sérüljön, s az sokáig élve maradjon. Ha egy alámosott partrész alól sikerült menyhalat fogni, továbbra is ki kell tartani, mert társai is ott vannak. Helybeli horgászok társaságában egyre több hazánkfiát látni az ottani vizeken. Szólni kell még az ottani fekete-hegyi rákról és a békáról is. Az előbbi szezonja csak később kezdődik - itteni vizekben bőven van, legkisebb fogási méretük 12 cm - de a békafogás már Szent György napja előtt elkezdődik. Egyre nagyobb sikere van horgászberkekben e delikátesznek, kora tavasszal, kézzel fogják. A hidelem szerint később, „nyári békát” fogni, enni nem tanácsos. Én az ellenkezőjét állítom, s ráadásul az egy-

a Kis-Szamos-menti Válaszúton született. E folyószakasz paducban gazdag. Már a havas vízparton, az azt szegélyezőn is gyakoriak a januári-február-márciusi, tavaszi horgászok: paducra „mennek”, s legtöbbször eredményesek. Már Kolozsvár városközpontjában is megfigyelhetők a paducázók. Ők a „Kincses városban” szinte külön kasztot alkottak. Egyik volt vezéregyéniségük, Senkálzky Endre, a neves kolozsvári színész. Aki 96 éves koráig megszakítás nélkül játszott „a világot jelentő deszkákon”, s aki több mint 65 éven keresztül tagja volt a helybeli horgász egyesületnek. A paduc és pisztráng fogás mestere, az utóbbit a közeli, hegyi víztározókban fogja, Tarnicán, Bélesen.

Nagyvárad - ez Szent László városa, ő alapította 1093-ban az itteni püspökséget - szintén paduc-bölcső. Még a városközpontban is olykor csokrokban népesítik be a paducázók a Sebes-Körös partját. Mindennapiak a félkilós „feketebélűek”. A Városháza, Szent László-híd, s az új Nagyszálló szomszédságában fogják a paducot vékony zsinórral, nagyon apró, hegyes horoggal, gilisztával, szúnyoglárvával, csontival. Megyei, sőt országos paducfogó verseny színhelye is szokott lenni a városközponti Körös-part.

S nálunk? Mi a helyzet télen? Horgászunk, vagy nem, félünk a szeszélyes téli időjárástól, vagy nem? Nem! Igenis horgászunk! Mire? Hol? Erre a sokévi fogási eredmények is választ adnak. Kiszabadulunk a szobából, s neki a vizeknek, főleg a folyóknak. Kezdődik az igazi horgász-szezon! Az elsődleges feladat a horgászjegyek érvényesítése, a „cucc” rendbe hozása, üzembe helyezése, ha erre még nem jutott idő. Aztán gyereünk! Egyesek esküsznek, hogy süllőre a legjelesebb hónap a február.

A fővárosiak bodorkáznak, márnáznak a Duna budai oldalán, s a Margitszigeten is. Domolykóra, jász- és karikakeszegre finomúszós készüléggel, trágya és csontival horgásznak mások, s erre esküsznek februárban. Márnára apró májkockákat tanácsolnak. Igazuk van! A süllők és a balinok februárban, csapatokban „járnak”, lehet rájuk pergetni még halszelettel is. Télen a rablóhalak kiéheztek, mohón kapnak minden szakszerűen felkínált csalira, mesterségesre, vagy természetes eredetűre egyaránt. Vízi akadályok, kőgátak, parthoz kötött csónakok környéke előnyben, ezek ragadozótanycsukák! Mártogatni is lehet, az időjárás függvényeként, szép balinokat, süllőket is lehet fogni e hónapban.

Februárban a menyhal - ez ívik nálunk elsőnek - már túl van szerelmi nászán, lesóványodott, éhes. Tehát rajta! A kárász is már néha „gyalogol” az úszóval, de mégis a tilalom beállta előtt fogott „Mátyás-csukára” lehetünk a legbüszkébbek, feltéve, ha nagy. Legtöbbször a csuka az év első hala, trófeája, amely lehet kicsiny is, alig üti a minimumot, de nem baj: az év folyamán az emlékezet és az elbeszélő készségünk biztosan másfél-kétkilósra nagyítja azt.

Kázé

re intenzívebb táplálkozás eredményeként combjuk is egyre fejlettebb. Csak le kell húzni róluk a „nadrágot”.

A farkas nem ette meg a telet - mondják arrafelé, s ez így van. Január-február-márciusban jöhet még tél, nagy hó és fagy Erdélyben (s nálunk is). Ha lesz jég, akkor léken, ha nem, partról és csónakból jó csukafo-gásokat jegyez a horgász-krónika a Kolozsvár -Szamosújvár vidéki, Szék község melletti tavakban, Kovászna - megyében a Réty és Besenyő nevű vízgyűjtő tavon, valamint az Erdélyi Mezőség több százéves tavaiban, így a Czege, Gyeke, Faragó, Tóth, Mezőméhes és Pusztakamarás környékén, (az utóbbi község adta nekünk Sütő Andrást). A Gyeke és Czege község mellettiekben a csukán kívül lapos kárász, compó is található.

Mindezekről, s a tavak egyéb élővilágáról ír nosztalgizva, természetűen Wass Albert, aki a Czegei előnevet viseli. Napjainkban egyre jobban felfedezzük az erdélyi vadászatokról, halászatokról, s e föld népéről, történelméről szóló könyveit. A horgászó-vadászó író

HYDRA

CLUB HUNGARY

Elindul a Hydra Club Hungary

Sziasztok! Tomozi Tamás vagyok a Hydra magyarországi tanácsadója. Már régebben megismerhettek, mint az Első Úszós Horgászkuipa szervezőjeként itt az újság hasábjain, és a youtube videóinkban.

Az öt éve indított úszós versenysorozatunk nagy népszerűségnek örvendett ebben az évben is, és már immáron második éve elindítottuk a hosszúelőkés feeder versenysorozatunkat is, ahol a teljes magyar élvonal képviseltette magát, növelve a sorozat színvonalát.

Egy éve megállapodást kötöttünk a Hydra cég tulajdonosaival azzal a céllal, hogy a magyar finomszereléses horgászok körében is megismertessük az Olasz cég kiváló minőségi termékeit. 2021 óta a cég teljes egészében Giancarlo Armiraglio tulajdonában van, aki Lucával és Simone-val együtt személyesen gondoskodik a forgalomba hozott termékek fejlesztéséről. A technikai tudás, a horgászszenvedély, a professzionalizmus, a vásárlói igényekre való odafigyelés nyerő keveréket alkot, amely a sporthorgászok minden igényét kielégíti, ezen felül a finomszereléses horgászatot kedvelők körében is közkedvelté teszi a márkát.

A versenysorozat névadó szponzorjaként, mind az úszós, mind a feeder kategóriában értékes Hydra tárgynyeremények kerültek kiosztásra. Nagyon sok visszajelzést kaptunk az általatok használt botokról, és

a kiegészítőkről, és reméljük, hogy ezután is megosztjátok velünk a termékekkel kapcsolatos tapasztalataitokat.

Elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy új szintet lépünk: November közepétől elindul a Hydra Club Hungary!

A Social Media felületeinken már hamarabb is találkozhattok az új dizájnnal. Elindul a termékekkel kapcsolatos fórum, ahol szakértőink készséggel válaszolnak a Hydra botjaival és a termékekkel kapcsolatban felmerülő kérdéseitekre is. Elindul a magyarországi Hydra Club támogatás, amely keretében keresünk olyan finomszereléses horgászokat, akik a lehető leg szélesebb körben megismertetik a Hydra termékeket a horgászokkal.

Magyarországon eddig, mint a termékek forgalmazója a www.AzFishing.hu webáruház átalakul és www.HydraClubHungary.hu néven lesz elérhető. A változásnak köszönhetően új support, és az új, gyorsabb kiszolgálásnak köszönhetően hétfőtől-péntekig 10-16 óráig telefonon is elérhetőek leszünk. A visszaigazolt készleten lévő termékeket 24 órán belül átadjuk a futárszolgálatnak.

Keressetek minket az új néven, a régi megszokott csatornáinkon.

*Horgászbaráti üdvözlettel: Tomozi Tamás
Hydra Club Hungary alapító*

A téli Dráván

A Dráva Magyarország harmadik legnagyobb folyója, de vízhozamát tekintve a második. Őrtől-losnál lép be hazánk területére és Gyűrűpusztánál hagyja el, kiterjedése 606 hektár. A Dráva az egyetlen olyan nagy folyónk, amely még jelentős mértékben megőrizte természetes állapotát, európai s világviszonylatban, egyedülálló állat, növény és madárvilággal rendelkezik.

Változatosságára jellemző, hogy megtalálhatóak a gyors folyású kavicsos és mélyebb lassabban hömpölygő homokos részek egyaránt, átlagmélysége 2,5 – 3

sporttársak, a november, december a ragadozó halak fogásának ideje. Szerencsére a folyó mindkettővel bővelkedik. A „nyári” nagyüzem után télidőben szinte alig találni horgászt a folyóparton, pedig ha nem is ugyan olyan mennyiségben és intenzitással is, de szinte minden halfaj fogható.

HALAK ÉS HORGÁSZATUK

A tél kuriózuma a menyhal, mely az egyetlen halunk, ami kizárólag zord téli éjszakákon aktív. Novembertől februárig tart az ívási időszak és fogásának időszaka egyaránt. Horgászata igazán embert próbáló feladat. A

A téli Dráva

méter körüli, a vízszint ingadozása napi szinten a horvát erőművek hatására körülbelül 50 centiméter.

Horgászati szempontból meghatározó halfajok a következők: márna, szilvaorrú keszeg, paduc, jász keszeg, süllő, kősüllő, balin, harcsa, ponty, amúr, menyhal, dévér és karika keszeg.

Áprilistól októberig tartó időszakra esik a horgászat fő szezonja, amikor is zömmel békés halra mennek a

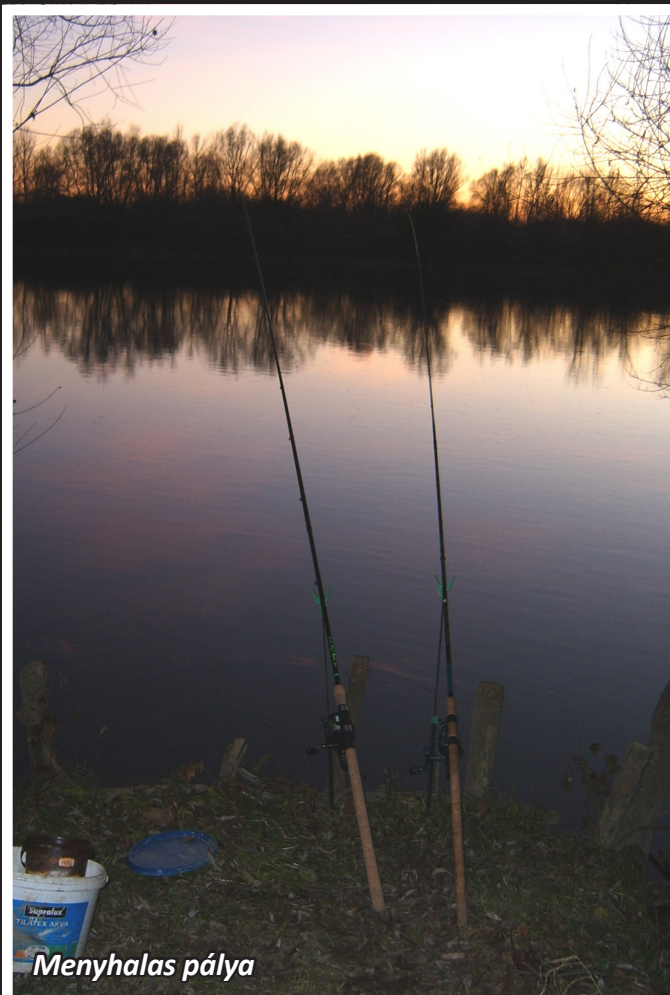
menyust mindig a mélyebb, lassúbb áramlású, köves, gyökeres részeken keressük, bár gyakori vendég az akadómentes, homokos részeken is. Kapása agresszív, a felkínált csalétket hamar torokra nyeli. A bot legyen érzékeny, gerinces, legjobbak a feeder és az erősebb picker botok, de a 2,70 – 4 méter közötti 20–50, 40–80 grammos pálcák éppen olyan jók. A zsinórok közül mindenképp a lágyabb típusokat részesítsük előnyben, mi-

vel a lágy damilok jobban ellenállnak a hidegnek, 0,20 – 0,35-ös méretben, az ólmok között a 25 – 50 grammos tányér ólmok a legjobbak. Állati eredetű csalikat használunk, a legjobb az elő 3–5 centiméteres kishal, halszelet, giliszta. Vannak specialisták, akik a zacskóban „érlelt” sertésmájra, még mások a süllőáramába áztatott szárított apróhalra esküsznek. Bár horgászata és fogyasztása egyaránt igazi élmény a horgászok többsége mégis mellőzi eme különleges ragadozót.

A menyhal mellett nagyobb szerep jut a békés halak fogásának. A jász, domolykó, szilvaorrú után nem kell a veremlő helyekig futni. A csendesebb, lankás kanyarokban, lassabb folyású szakaszokon kiválóan fogható. Fogásukra a legjobb esély a sötétedést megelőző 2-3 órában kínálkozik. Az úszós úsztatás, fenekezés a két legáltalánosabb horgászati módszerük. Fenekezéshez a feeder és picker botok a legjobban megfelelőek, 0,16 - 0,22 mm damilokkal, 14-es - 10-es közötti horgokkal, 15 - 40 grammos ólmokkal felszerelve. Csali közül a trágyagiliszta - egészben vagy darabokra vágva - és a csonti a nyerő.

A SZERELÉK

A Dráván is nyerő összeállítás a következő: a főzsinór végére kötjük az ólmot, majd e fölött 15-20 centire fület készítünk, ebbe hurkoljuk az 50-100 centi hosszú előkét. Etetésre bármilyen folyóvízi etetőanyagot használhatunk, amit az itteni „profik” némi dobiszappal, döglött sajttal bolondítanak meg. A halak imádják!

Menyhalas pálya

Deáky Mini river feeder

**A TERMÉKET KERESSÉK
A VISZONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

A giliszta a nyelő

A márnát, pontyot ugyan ezzel a szereléssel foghatjuk, bár itt már ismernünk kell azok vermelő helyeit, ami nem kis helyismeretet szükségeltet. A leghíresebb vermelő hely a Drávamási határában lévő „Gurgyó”, mely messze földön híres harcsáiról, márnáiról, pontyairól, fehérhalairól. Sajnos nem csak a tisztességes horgászok körében népszerű. A gereblyések is rendszeren megtizedelik az itt összegyűlt haltömeget. Számomra érthetetlen az emberi közöny és az összefogás teljes hiánya. A békés halak horgászata mellett, azért a ragadozó halak fogásának igazán a fő szezonja a tél.

A Dráván a süllő és a balin a sláger. Balinra a hagyományos ólmos-legyes összeállítás a nyelő, kishal formájú natúr kivitelben, fehér léggel kombinálva. Mivel a csónakos horgászat csak kevés helyen engedélyezett, ezért hosszabb 3.30 - 4 méter körüli botra, 40-50-es távdobó orsóra, 0,22 - 0,30 mm közötti zsinórra van szükség a távoli 100 méter feletti dobások miatt.

A folyó királynője a süllő. Élőhallal, halszelettel fenekezve, tapogatva, mártogatva, vagy twisterrel, gumihallal, wobblerral, villantóval pergetve horgásszák csakúgy, mint másol.

Az egyik legeredményesebb és leggyakrabban alkalmazott módszer: a hosszúelőzés, csú-

zó ólmos fenekezés. Ez esetben a 35 - 80 grammos ólom, 20 centis előkén gyöngyön fut a 25 mm-es főzsinóron, melyet szeleppgumi darabkákkal ütköztetünk meg a horogtól 80-120 centiméter távolságra.

Botunk 3,5 méter körüli legyen, érzékeny spiccel, mivel még a több kilós fogások is épp csak megrezdítik a botunk spiccét. Az orsó fékét úgy állítsuk be, hogy a sodrás épp csak ne tudja a szerelést elsodorni, viszont a halunk meg tud vele indulni.

Aki kedvet érez télidőben is egy kis kirándulásra, horgászatra vadregényes környezetben, gyönyörű tájakon, annak nyugodt szívvel tudom ajánlani a Drávát. Szálláslehetőség, és a napijegy beszerezhetősége minden nagyobb településen megoldható. Mivel határfolyó érdemes

mindenkinek egy részletes térképet beszereznie a kellemetlenségek elkerülése érdekében.

-onc

Szép ez a folyó télen is

SÁREGRES - RÉTIMAJOR

KARÁCSONYI HALVÁSÁR

2024 DECEMBER 10-23

Nyitva: minden nap 8-15-ig kivéve
december 14,15,21,22: 8-12-ig, december 23. hétfő: 8-12-ig

<i>Ponty</i>	<i>Ft/kg</i>
Élő	1 900
Tisztított egész	3 100
Szelet	4 050
Filé	4 300
Fej, farok, csont	1 900
Belsőség (vegyes)	7 000

<i>Szürkeharcsa</i>	<i>Ft/kg</i>
Élő	4 200
Szelet	9 000
Filé	9 500
Nyúzott	7 000

<i>Amur</i>	<i>Ft/kg</i>
Élő	1 900
Tisztított	3 100
Szelet	4 050
Filé	4 300

<i>Busa</i>	<i>Ft/kg</i>
Élő	1 350
Szelet	1 900
Filé	2 100
Tisztított	1 650

<i>Kárász</i>	<i>Ft/kg</i>
Élő	1 300

<i>Fagyasztott, tisztított</i>	<i>Ft/kg</i>
Süllő egész	6 000
Pisztráng	4 300
Afrikai harcsa filé	4 490

<i>Hozzávaló</i>	<i>Ft</i>
Halászlé fűszer	850

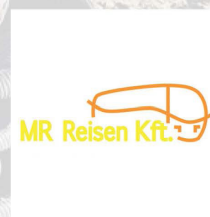
Áraink Forintban értendők és
tartalmazzák az 5% ÁFA-t

Adja le tisztítottal rendelését telefonon, és egyeztetett időpontban átveheti a csomagot!

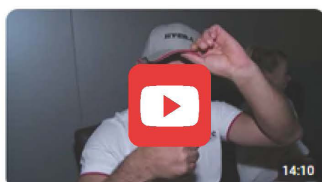
Tel: 06 70 420 2496, e-mail: info@aranyponty.hu

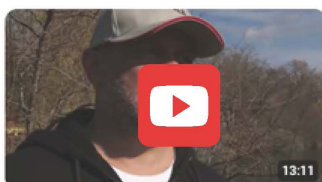
Köszönjük a támogatást szponzorainknak!

ELSŐ ÚSZÓS HORGÁSZKUPA

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvége-HYDRA Weekend
442 megtekintés • 1 hónappal ezelőtt

Teszt horgászat a HYDRA Match és HSC waggler botokkal a Hydra Weekenden.
997 megtekintés • 2 hónappal ezelőtt

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász hétvége, és 2023 Versenysorozat évadzáró...
37 megtekintés • 3 hónappal ezelőtt

Novemberi Pontyok a VI. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvégén
165 megtekintés • 4 hónappal ezelőtt